

धत्तैतिरिति याज्या । एतच्चोभयं वृषास्यऽशुरित्यनुवाके
व्याख्यातं । अनुवित्यै चरुमित्यस्य हविषः । पूर्वं देवा अपरे-
णानुपश्यं जन्मभिरिति पुरोनुवाक्या, प्राणापानौ चक्षुश्रोत्र-
मिति याज्या । एतच्चोभयं वार्चहत्यायेत्यनुवाके व्याख्यातं ।
स्विष्टकृद्धविषो हव्यवाहमभिमातिषाहमिति पुरोनुवाक्या ।
स्विष्टमग्ने अभि तत् पृणाहीति याज्या । एतच्चोभयं जुष्टोद-
मूना इत्यनुवाके व्याख्यातं ॥

इति प्रथमोऽनुवाकः ।

अथ द्वितीयोऽनुवाकः ।

(१) प्रथमोऽनुवाके दिवःश्वेनीनामिष्टीनां याज्यानुवाक्या-
प्रतीकान्यान्वातानि । द्वितीये ता इष्टयो विधीयन्ते । तत्र बो-
धायनोऽथ समस्तस्येत्युपक्रम्य सावित्रनाचिकेतचातुर्होत्रसमष्टि-
रूपं प्रतिपाद्येदमाह, तं चेत् शौम्येऽध्वर उत्तम एव चक्रे ।
चिन्वीत प्राग्दीक्षणीयायै दिवःश्वेनीभिर्यजेतोदवसापाद्याभि-
रिति । तत्र दिवःश्वेनीर्विधातुं प्रस्तौति । “देवेभ्यो वै स्वर्गो
लोकस्तिरोऽभवत् । ते प्रजापतिमब्रुवन् । प्रजापते स्वर्गो वै
नो लोकस्तिरोऽभूत् । तमन्विच्छेति । तं यज्ञक्रतुभिरन्वैच्छत् ।
तं यज्ञक्रतुभिर्नान्वविन्दत् । तमिष्टिभिरन्वैच्छत् । तमिष्टि-
भिरन्वविन्दत् । तदिष्टीनामिष्टित्वम् । एष्टयो ह वै नाम ।
ता इष्टय इत्याचक्षते परोक्षेण । परोक्षप्रिया इव हि देवाः”